Lukeva Tampere -lukutaito-ohjelman julkistamisseminaarin runoyhteenveto
22.10.2026

Lukutaito on avainnippu jokaisen aikuisen taskussa.
Nipussa on avain oppimisen oveen.
Siinä on avain osallisuuden oveen.
Yhdenvertaisuuden, demokratian ja kriittisen ajattelun oveen.

Joskus avain ei heti sovikaan lukkoon.
Silloin tarvitaan porkkanoita ja kuperkeikkoja.
Iltasaturutiineja. Houkuttelua ja patistelua. Pikkuista pakkoakin.
Ensikirjoja ja lukureseptejä.
Tarvitaan aikuisen ryhdikästä esimerkkiä,
sanomalehden kahinaa ja koulun pihaan kurvaava kirjastoauto.

Pysähdytäänpä hetkeksi mittarien äärelle: sieltä se huolipuhe nousee.
Sanalliset, kuvalliset, auditiiviset ja kinesteettiset tekstit vilistävät pitkin ruutujamme,
perinteiset ja digitaaliset tekstit kulkevat käsikynkkää,
mutta onko Instagram-runon peukuttaminen kirjallisuuskasvatusta?

Oh no! Pidetään huoli siitä, ettei sivistys muutu vain ”sivistykseksi”.
Sanataiteen avulla voi ripustaa pilviin trapetsitaiteilijan
ja puhkaista reiän ionosfääriin.

Luetaanko kaikki vartin ajan samaa kirjaa?
Otetaanko kisa, kuka saa pisimmän lukustriikin?

Lukutaito on avainnippu jokaisen opettajan, vanhemman
ja urheilujoukkueen valmentajan taskussa.
Aikuisten tehtävä on availla tuleville sukupolville
ovia yhteiskuntaan, viranomaisasiointiin, pärjäämiseen.
Suojella lasten ja nuorten keskittymiskykyä.

Mutta vielä kilahtelee nipussa avaimia:
ne ovat avaimet
uteliaisuuteen,
innostukseen
ja iloon.

Anna Elina Isoaro